

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211010214
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3211010214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému C. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. januára 2012, sp. zn. 2T/108/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por.

obžalovaný C. L. - nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom F. nad F., Ul. Z. a Y. č. XXXX/X

podľa § 285 písm. e/ Tr.por. v spojení s § 86 písm. a/ Tr.zák.

s a o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 04.11.2011, sp.zn. Pv 503/2010 doručenej Okresnému súdu v Bánovciach nad Bebravou dňa 07.11.2011 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. na skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine ako rodičovi vyplýva povinnosť prispievať na výživu dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5P/6/2008-28 zo dňa 3.4.2008 právoplatným dňa 15.04.2008 bol zaviazaný prispievať na výživné na svoju maloletú dcéru Y. Q., nar. XX.XX.XXXX vo výške 2.000,- Sk (66,39 Eur) mesačne do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávnenej, jej matky C. Q., trvale bytom H. W. č. XXX, ktorej bola zverená do osobnej starostlivosti si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnil v období od mesiaca január 2010 doposiaľ (okrem obdobia od 6.8.2010 doposiaľ z dôvodu výkonu exekúcie), hoci mal dostatočný príjem v podobe invalidného dôchodku, a tým sa jej plneniu vedome vyhýbal, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom celkovo vo výške 464,73 Eur, a to napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/88/09-64 27.11.2009 právoplatným dňa 7.1.2011 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11.1.2012, sp. zn. 2T/108/2011 bol obžalovaný C. L. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr.zák. na skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine ako rodičovi vyplýva povinnosť prispievať na výživu dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5P/6/2008-28 zo dňa 3.4.2008 právoplatným dňa 15.04.2008 bol zaviazaný prispievať na výživné na svoju maloletú dcéru Y. Q., nar. XX.XX.XXXX vo výške 2.000,- Sk (66,39 €) mesačne do 15. dňa tohto ktorého mesiaca vopred k rukám oprávnenej, jej matky C. Q., trvale bytom H. W. č. XXX, ktorej bola zverená do osobnej starostlivosti si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnil v období od mesiaca január 2010 doposiaľ (okrem obdobia od 6.8.2010 doposiaľ z dôvodu výkonu exekúcie), hoci mal dostatočný príjem v podobe invalidného dôchodku, a tým sa jej plneniu vedome vyhýbal, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom celkovo vo výške 464,73 €, a to napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/88/09-64 zo dňa 27.11.2009, právoplatným dňa 7.1.2010, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po vyhlásení podal odvolanie obžalovaný C. L.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je si vedomý svojho konania v tom, že zostal dlžný na výživnom 464,73 Eur na svoju maloletú dcéru Y. Q., avšak od 1.1.2012 je schopný postupne zaplatiť toto zaostalé výživné s tým, že svoje záväzky splní do 1.5.2012.

K odvolaniu obžalovaného v rámci upovedomenia o termíne verejného zasadnutia sa vyjadrila aj matka maloletej C. Q., ktorá uviedla, že v rámci dlhu na výživnom voči C. L. podala žiadosť o exekúciu súdnej exekútorke s tým, že dlh do 13.2.2012 obžalovaný neuhradil.

Krajský súd v Trenčíne vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktorom obžalovaný preukázal dokladom peňažného ústavu Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 20.6.2012, že C. Q. zaslal sumu 734,27 Eur ako zameškané výživné, v ktorej sume bolo aj dlžné výživné na maloletú dcéru Y. Q. vo výške 464,73 Eur.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí vzhľadom na využitie účinnej ľútosti obžalovaným navrhla, aby krajský súd rozhodol vo veci sám tak, že zruší napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie a takto zistil, že odvolanie obžalovaného je plne dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine i treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal

všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci a so zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu.

Tieto skutkové zistenia si osvojil aj krajský súd s tým, že nesporne pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa dňa 11.1.2012 obžalovaný C. L. z titulu dlžného výživného dlhoval na svoju dcéru Y. Q. sumu 464,73 € tak, ako to ustálil okresný súd.

V priebehu verejného zasadnutia, ktoré sa konalo dňa 21.6.2012 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo nesporne preukázané, že obžalovaný C. L. hotovostným vkladom na účel zaplatil dlžné výživné na dcéru Y. Q. vo výške 464,73 €.

Vo veciach judikatúry pre trestné veci vo vzťahu k prečinu zanedbania povinnej výživy, ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr.zák. aj po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie § 122 ods.13 Tr.zák., veta druhá. Došlo by tým k porušeniu zákazu reformatio in peius - zásady spravodlivého procesu, vyjadrenej v § 322 ods.3 vete druhej Trestného poriadku, v zmysle ktorej sa zmena k horšiemu môže prejavovať v skutkových zisteniach, najmä vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia (Najvyšší súd SR, č.k. Tpj/102/2010).

Podľa § 86 písm.a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Krajský súd viazaný právnym názorom s poukazom na vyššie citovaný judikát Najvyššieho súdu SR na základe tej skutočnosti, že obžalovaný C. L. do rozhodnutia odvolacieho súdu o jeho odvolaní zaplatil dlžné výživné, pričom trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a odvolanie bolo podané iba obžalovaným, vo veci rozhodol sám tak, že v súlade so zákonom podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného C. L. podľa § 285 písm.e/ Tr.por. v spojení s § 86 písm.a/ Tr.zák. oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby Okresného prokurátora v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 04.11.2011, sp.zn. Pv 503/2010 doručenej Okresnému súdu v Bánovciach nad Bebravou dňa 07.11.2011 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok prípustný nie je.